

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1

JANUAR 1960

109. ÅRG.

INDHOLD

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og $2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,** Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

INDHOLDSFORTEGNELSE

for

»Den Danske Stjerne«

Årgang 1960

Side

Side

Side

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Ved begyndelsen af et nyt år har vi alle behov for at se tilbage på 1959 og gøre status over, hvad vi har udfort. På denne måde kan vi hurtigt afgøre, hvad vort mål for 1960 bør være, og hvor vort liv må forandres, så vi kan nå vort mål.

Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke, der er klare over, at evangeliet er det vigtigste i vort liv, må vi genindvie vort liv til:

1. At leve evangeliet i vort daglige liv, så andre kan se vore gode gerninger; det vil forherlige vor Fader i himlen.
2. Samvittighedsfuldt at anerkende det krav, som Præsident McKay har stillet, hvert år at bringe en eller flere personer til kundskab om evangeliet og til dåb i den sande Kirke. Som Præsident Moyle forklarede, gor vi dette ved at aftale, at missionærer kan besøge vore venner og bekendte. Disse navne bor hver måned gives til grenspræsidenten, som så vil videregive dem til missionærerne.
3. At blive eller blive ved at være aktive i Kirken og være gavmild med at give vor tid, vore talenter og vore midler til opbyggelse af Guds rige på jorden.

Samvittighedsfuld lydighed mod disse krav vil bringe en fremgang i Danmark, som vi aldrig før har haft, og vil til hver enkelt, der tager del i det, bringe en glæde, en tilfredshed og en følelse af at have udført noget, som de aldrig før har kendt.

Herren har fortalt os gennem skriften: »Hvor ofte ville jeg ikke have samlet jer, som en hone samler sine kyllinger under sine vinger, *men I ville ikke.*«

Hvorfor berøver vi os selv de store velsignelser, som vor himmelske Fader gerne vil give os?

Ved at arbejde sammen i kærlighed og enighed og ikke tillade betydningsløse undskyldninger at afskrække os vil 1960 blive begyndelsen til en periode med fortsat voksende fremgang og fortsat voksende velsignelser for Kirken og dens medlemmer i den danske mission.

For at Kirken i Danmark kan »tage sine smukke klæder på«, udfordrer vi medlemmer såvel som missionærer til at — »Vågne op og stå op«.

Levi B. Thorup, missionspræsident.

DET *gamle* ÅR — OG DET *nye*

af præsident *David O. McKay.*

I de næste par dage vil »Glædeligt nytår« måske blive den oftest gentagne sætning i verden. Hver gang det udtales i oprigtighed, vil det kaste solstråler ind i en eller andens liv. Ofte vil det give nyt lys til et glimt af håb og give ny energi til den, hvis sind er formorket. Det vil bringe med sig det budskab, at det gamle år med dets fejl, misforståelser og fejltagelser er forbi for evigt, og at et nyt år kommer, ladet med nye chancer og rige lofter om succes.

Det gamle år har måske båret pakker bort med anger og samvittighedsnag, som har fordærvet vor sjæl på grund af de fejltagelser, vi har gjort i årets løb. Fejlene selv skal vi huske og af dem vinde klogskab, men det mismod og tungsind, som fulgte dem, skal vi kaste bort for altid sammen med det gamle år.

Det gamle år bør have båret store mængder had bort. Hvad ret har mennesket til at odelægge det nye års fremgang med så uhyre store og næsten uovervindelige hindringer? Nationer ødelægger nationer, trosretninger fordømmer trosretninger, mennesker spotter mennesker — alt fremkalder den elendighed, som uundgåeligt følger. Hvorfor ikke kaste det altsammen bort i fortiden og lade det dø sammen med det gamle år?

Andre ting, beslægtet med had, som også burde gå ud af vort liv, er hårde ord og ukærlige gerninger. Disse har såret mangt et hjerte i de forløbne tolv måneder og har forårsaget mange stik af sorg. Hvorfor ikke lade det gamle år bære alle disse sjælsoprivende ting bort til glemsel? Dette bør vi gøre, til vort eget bedste, thi hvert grusomt ord og ukærlig gerning er en boomerang, som vender tilbage og kvæster vor egen natur.

At få alle disse ting banlyst fra menneskenes liv er at vente for meget af verden, bare det at foreslå det, stempler en som en drømmer, men hvor lykkeligt ville dette nye år ikke blive, hvis alle, der bekender sig til at være kristne, blot havde ønsket sammen med det gamle år at bortkaste »kødets gerninger«. (Se *Efes. 5:19-21).*

Ikke desto mindre finder vi os selv med forsætter, med fornyet håb og optændt ærgerrighed. Det er rigtigt, at nogle af disse forsætter er svage, skrøbelige ting, som kæmper svagt for at eksistere og derefter dør, som om de var født for tidligt. Andre er stærke, kraftige og skarptskårne, bestemt til at blive indflydelsesrige faktorer i vort liv.

Kun få af os standser op for at tænke over, hvor nært forbundet disse beslutninger er med den lykke, som vi venter, at det nye år vil bringe os. Hemmeligheden ved lykken ligger inden i enhver af os, side om side med vore beslutninger og ønsker. Den kommer aldrig udefra. Den kan ikke stjæles, den kan ikke købes, for dens pris ligger langt over, hvad man kan betale. Det er sandt, at rigdom og venner vil gøre den endnu mere strålende, hvis den allerede skinner inden i en, men hvis den ikke findes i hjertet, er alle ydre bidrag som sminke og pudder på den gustne kind, kun noget der ligner det, man ønsker.

Een kilde til lykke udspringer, når man er klar over at have udført noget værdifuldt, een kilde til sorg udspringer, når man er klar over, at man har fejlet. Hvorledes kan man så være lykkelig, hvis man oprigtigt tager en beslutning og så gement undlader at holde den? Udførelsen af en taget beslutning for at søge efter sandheden og sjælens ædelhed skaber altid lykke. Undladelse og vaklen bringer altid tilsvarende sorg. Den ene er som den gudfrygtige sorg, der »virker omvendelse til frelse«, den anden som den verdens sorg, der »virker død og ødelæggelse«.

Altfor mange er ikke villige til at betale prisen for et lykkeligt nytår. De driver afsted formålsløst og håber på, at fred og trøst vil komme til dem, som solskinnet kommer en sommerdag. De glemmer, at regn, hagl, sne og vinterens bidende frost kommer på samme måde. Den, som vil eje lykken, må betale arbejdets pris. »Det er en af livets love, at hver vinding har sin pris«. En muskel kan kun udvikles ved at bruge muskelenergi. Intellektuel fremgang kan kun opnås ved åndelig aktivitet. Åndelig vækst kommer kun ved åndeligt arbejde. Og lykken bliver kun til virkelighed gennem retfærdige onsker og værdifuldt arbejde. Hvilken ophøjet fred, hvilken uendelig kraft må have

fyldt Kristi sjæl, da han mod slutningen af sin jordiske mission kunne sige: »Jeg har overvundet verden«. *(Johs. 16:33).* Åh, hvor stor er ikke afstanden mellem højderne af hans ædelhed og det dyb, hvor den nedværdigede sjæl driver afsted i nydelsens slim og snavs, blindt tænkende, hvis den overhovedet tænker, at lykken er forbundet med fysiske tilfredsstillelser!

Den sande lykke findes ved at leve et kristent liv — om mandagen så vel som om søndagen. Den, som kun er dydig med mellemrum, beviser, at hans foregivne dyd kun er humbug. En sådan person mangler oprigtighed, grundlaget for en sand karakter, uden hvilken lykke er umuligt. Den, som søger efter lykke alene, finder den sjældent, men den som lever, det vil sige, som glemmer sig selv for at give lykke til andre, finder, at til ham kommer der dobbelt så megen lykke.

En af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges missioner er at hjælpe menneskeheden til at overvinde det onde og nære det gode. Kirken lærer, at omvendelse er et evigt frelsens princip, og det at kaste vore svagheder og synder bort med det gamle år, for at de kan forsvinde i den aldrig tilbagevendende fortid, er blot en praktisk anvendelse af dette ophojede princip. Medlemsskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indebærer i sig ansvaret for at overvinde fristelser, at bekæmpe fejl, at forbedre sindet, og at udvikle sin ånd indtil »det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde«. Umådeholdenhedens og den sanselige glædes vaner burde være begravet i dåbens vande. I sandhed, det lykkeligste menneske er den, som ikke blot beslutter, men som ved Herrens hjælp også har held til at føje til sin »tro dyd, i dyden indsigt, i indsigten afholdenhed, i afholdenheden udholdenhed, i udholdenheden gudsfrygt, i gudsfrygten broderkærlighed, i broderkærligheden kærlighed til alle. Thi når denne findes hos jer og stadig tager til, så tillader det jer ikke at være uvirksomme eller ufrugtbare i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus. Og den, som mangler dette, er i sin kortsynethed blind og har glemt, at han er blevet renset fra sine tidligere synder«. *(II Peter 1:5-9).*

Må det nye år blive rigt på kærlighedens, glædens og fredens velsignelser, og når dets lob er endt, må der da være mindre bekymring, fjendskab, egenkærlighed og synd til at tynge det år, der er gået. Så vil dette år blive heldigt og lykkeligt, fordi vi har hjulpet med til at gøre det således.

David O. McKay

Månedens SPØRGSMÅL ?

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Frelse for kvinder, hvis mænd ikke vil antage evangeliet.

Spørgsmål:

Jeg har prøvet at være et godt medlem af Kirken og har et stærkt vidnesbyrd om evangeliet, og jo ældre jeg bliver, jo stærkere er min tro. Jeg er gift med en mand, som ikke er medlem. Vi har tre børn. De to er gift, og de blev viet i templet, og det skal den tredie også. Min mand viser ikke den ringeste interesse for Kirken, ja i virkeligheden viser han uvilje imod den. Jeg plejede at tale Kirkens sag for ham, men har lært, at det ikke fører til noget godt.

Jeg kan leve mit liv på denne måde, men hvad vil der ske med mig og mine børn, som er trofaste medlemmer, i opstandelsen? Jeg ønsker at få mine børn og mine børnebørn mere end noget andet, men hvorledes kan dette ske, når forholdene er, som de er?

Svar:

Dette er et af de sørgeligste forhold, som vi stilles overfor i Kirken. Herren har åbenbaret, at ægteskabspagten skulle være evig. Således lyder den bestemte udtalelse, han fremsatte til farisæerne, da de spurgte ham:

»Har man lov at skille sig fra sin hustru af en hvilken som helst grund? Dertil svarede han og sagde: Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: Derfor skal en mand forlade sin fader og moder og holde sig til sin hustru, og de to skal blive eet kød? Så er de da ikke længer to, men eet kød. Derfor: Hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.« *(Matt. 19:3-6).*

Her er der en klar udtalelse om, at ægteskabspagten, når den er udført på rette måde, er evig.

Den bliver ikke annuleret og hører ikke op ved døden. Det første ægteskab, der blev udført på jorden, var ægteskabet mellem Adam og Eva, og dette var før, der var nogen død, derfor var det hensigten, at det skulle vare evigt. Herren har til Profeten Joseph Smith åbenbaret sin lov om ægteskab, og at det skal være en evigtvarende pagt. De, som bliver viet på denne måde, vil blive medlemmer af Guds familie, thi de, som modtager ophøjelse, vil blive medlemmer af hans store familie, således som Paulus har udtalt. *(Efes. 3:14-15)*. De skal blive fælles arvinger med Kristus og modtage en fylde af Faderens rige. *(Rom. 8:14-17)*.

Her har vi et tilfælde, hvor der er en trofast moder, som i sin retskaffenhed har holdt sine børn til troen, men som er gift med en mand, som ikke tror. Naturligvis er hun bekymret og spekulerer over, hvorledes hun skal kunne beholde sin familie i evigheden. Herren har gjort denne sag fuldstændig klar, og som svar på denne søsters spørgsmål kan vi sige til hende og til mange andre i lignende omstændigheder: Hvis De forbliver trofast og sand, vil Herren godskrive Dem Deres tro og hengivenhed og belønne Dem i forhold til Deres gerninger. Det er sorgeligt, når en mand og hans hustru kun er viet for dette liv, og ægteskabet må ophøre ved døden i henhold til den pagt, de har indgået, og at hustruen derefter længes efter den velsignelse at have sin mand og sine børn i evigheden. Den kristne verdens love, i alle trosretninger undtagen Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, forkynder den trossætning, at alle ægteskaber må ende ved døden, og de indbefatter derfor et skilsmissebrev ved ethvert ægteskab. Dette bringer naturligvis sorg til en kvinde, som elsker både sin mand og sine børn, og som har modtaget sandheden. Naturligvis spekulerer hun over, hvorledes hendes forhold og forbindelse med familien vil blive herefter. Der er imidlertid nogen trøst for kvinder i denne tilstand, idet Herren, som svar på Profeten Joseph Smiths bøn, åbenbarede sin retfærdighed og barmhjertighed til alle sådanne ulykkelige sjæle med følgende ord:

»Alle, som er døde uden kundskab om dette evangelium, og som ville have modtaget det, hvis de havde fået lov til at blive her på jorden, skal blive arvinger til Guds celestiale rige; ligeledes skal alle, som herefter dør uden kundskab om det, men som ville have modtaget det af hele deres hjerte, blive arvinger til riget, thi jeg, Herren, vil dømme alle mennesker i henhold til deres gerninger, og efter deres hjerters oprigtige ønske.« *(History of the Church, 2:380)*.

Hvis hustruen er trofast og ønsker at adlyde den guddommelige lov, og manden modsætter sig det eller er uvillig til at adlyde Herrens vilje, vil hun, hvis hun holder fast ved sin retskaffenhed efter bedste evne, blive givet til en anden mand i evigheden og vil modtage alle det celestiale riges velsignelser.

Joseph Fielding Smith.

EUROPÆISK MISSIONSKONTOR GENÅBNES

Kirken vil genåbne sit Europæiske Missionskontor, som har været lukket i de sidste ti år.

Denne meddelelse blev fremsat af Det Første Præsidentskab fornylig, og det blev samtidig meddelt, at ældste *Alvin R. Dyer*, assistent til De Tolvs Råd, var blevet kaldet som den nye europæiske missionspræsident.

Præsident Dyer vil sammen med sin hustru og deres søn, Brent Rulon Dyer, rejse til sit nye kald i begyndelsen af januar. Hovedkvarteret for den Europæiske Mission vil blive i Frankfurt am Main, hvor den Vesttyske Missions hovedkvarter for ojeblikket har til huse. Det vesttyske missionskontor vil blive flyttet til Düsseldorf.

Arrangementerne med organiseringen af den nye Europæiske Mission og flytningen af den Vesttyske Missions hovedkvarter vil være under ledelse af Præsident Henry D. Moyle, 2. rådgiver i Det Første Præsidentskab.

Den sidste præsident for den Europæiske Mission var ældste Alma Sonne, assistent til De Tolvs Råd. Med hans afløsning fra denne stilling i november 1949 indforte Kirken en ny praksis, nemlig at de europæiske missioner hvert år skulle besoges af Generalautoriteterne. I lobet af de sidste måneder er missionerne blevet besogt af ældste LeGrand Richards og ældste Marion G. Romney, begge medlemmer af De Tolvs Råd.

I sin nye stilling vil præsident Dyer have overopsyn med 11 af de 50 missioner i Kirken, nemlig den Britiske, den Danske, den Finske, den Franske, den Hollandske, den Norske, den Nordtyske, den Sydtyske, den Vesttyske, den Svenske og den Schweizisk-Østrigske mission. Der er ialt 45.600 medlemmer i disse missioner. Den Britiske Mission med 13.700 medlemmer er den storste.

Den nye europæiske missionspræsident, Alvin R. Dyer, har været en af Generalautoriteterne siden sin kaldelse som assistent til De Tolvs Råd i oktober 1958. I nogle måneder forinden havde han været rådgiver i M.I.A.s General-Hovedbestyrelse, efter at være blevet afløst som præsident for missionen i Midtstaterne, hvor han havde virket fra 1954 til 1958.

Referater fra DISTRIKTS-*konference nr. 4*

Aalborg, 7. og 8. november.

»Ethvert medlem bør lære en ven evangeliet«, dette er med andre ord den samme befaling, som den opstandne Kristus gav sine apostle efter sin himmelfart. Den samme formaning fik Kirkens medlemmer under konferencen.

En koncert, tilrettelagt og dirigeret af søster Karna Bredegård, var en vidunderlig begyndelse til konferencen i Aalborg. Som sædvanlig gav den en stemning, som varede hele konferencen. Kvindelig Hjælpeforening afholdt bazar lige efter koncerten; den blev en stor succes, idet de solgte alt, og nu kan de bruge pengene til at skabe en glad jul for dem, som ikke har det så godt.

Søndagens møder begyndte med præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforeningsmøde. Missionspræsident Levi B. Thorup mindede brødrene om den store magt, vi er i besiddelse af, og formanede os til ikke at begrænse den på nogen måde. Vort præstedømme og vor handlefrihed kan kun begrænses af os selv gennem vor ulydighed. Når vi bryder »Visdomsordet«, bliver vi begrænset, idet vor tilværelse og vort humør derved bliver afhængigt af verdslige stimulanser. Spiritus begrænser vor tankegang, tobak og kaffe begrænser vore daglige handlinger, fordi vi trænger til dem. Vor handlefrihed er vor mest kostbare gave, og vi bør udvikle vore talenter, så vi kan være i stand til at få mere ud af dem. De stimulerende midler standser talenternes udvikling.

Søndagsskolen indledtes med, at nogle af vore unge medlemmer talte over skriftsteder vedrørende konferencens emne. Det blev fremhævet, at den største glæde, der kan komme til en sidste dages hellig, er at være med til at hjælpe andre til at finde evangeliet og så være sammen med dem i Guds rige. Præsident Thorup sluttede mødet med en tale over missionærarbejdet og et par fortællinger om Kirkens vækst.

Om eftermiddagen afholdtes funktionærmøde for G.U.F. og Kvindelig Hjælpeforening, medens grenspræsidentskaberne mødtes med præsident Thorup for at få at vide, hvad der ligger for i missionens fremtid. Med hensyn til det store missionærarbejde, medlemmerne skal udføre, formanede præsident Thorup grenspræsidenterne til ikke alene at forberede medlemmerne i grenen, men også kirkebygningerne. »Vi kan være sparsommelige i vort eget hus, men intet er for godt til Guds hus.«

Aftenmødet begyndte med en tale af søster Mary Kaiser, som forklarede, hvordan man skulle

forberede sig til tempelrejsen næste år. Det genealogiske arbejde og missionærarbejdet hører sammen, som distriktspræsidenten, ældste John Jorgensen, derefter forklarede i sin tale. Missionærarbejdet, ikke alene her i dette liv, men også herefter, er vor største opgave. Næsten ethvert afsnit i Lære og Pagter omhandler missionærarbejde. Hvis vi ikke kan gøre andet end leve et eksemplarisk liv, er det vor pligt at være et lys for verden.

Missionspræsident Thorups søn, Bryce, bar sit vidnesbyrd og fortalte om sin glæde ved at være her i Danmark. Ældste Jan Peterson, der var tolk for Bryce, talte derefter om opnåelsen af et vidnesbyrd gennem bøn, studium og overværelse af Kirkens møder. Han gav særlig formaning om sabbaten og dens betydning og dens hellige stilling blandt de andre dage i ugen.

Søster Florence Thorup forklarede, med søster Mary Kaiser som tolk, gennem nogle små fortællinger, at selv de yngste i Kirken kan være med i missionærprogrammet. Alle medlemmer har pligt til at invitere deres venner med i Kirken. Det er en af de bedste måder til at få dem interesseret i Kirken.

Til sidst talte præsident Thorup om Kirkens stilling i verden og lovede, at inden ret længe vil der findes »stave« og »wards« her i Europa. »Når vi får disse, vil det blive til stor velsignelse for os«, sagde han. »Alle er nødt til at være med i arbejdet. Hver familie skal i aften, inden de går i seng, skrive navnene på deres bekendte, som ikke er medlemmer af Kirken, ned. Disse navne skal overgives til grenspræsidenten, efter at vedkommende har regnet ud, om han selv gerne vil tale til sin ven, eller han helst vil have missionærerne til at besøge ham. Derefter skulle vi tage ud og besøge disse venner og fortælle dem lidt om evangeliet, og hvorfor missionærerne kommer.« Præsident og søster Thorup har bragt en ny ånd til missionen. »Ethvert medlem bør lære en ven evangeliet« har fået en virkelig betydning, ikke alene for den korte konference, men for hele fremtiden. Ethvert medlem her i Danmark har fået en personlig udfordring i Lære og Pagter, hvor Herren siger til alle: »Se, jeg sendte jer ud for at vidne og advare folket, og det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin næste.« *(L. & P. 88: 81).*

Det vil ikke blive let, men som den vise Salomon sagde: »Stol på Herren af hele dit hjerte, men forlad dig ikke på din forstand. Hav ham i tanke på alle dine veje, så jævner han alle dine stier.« Gennem bøn og ydmyghed vil Gud åbne en vej for os, så vi kan gøre, som han har befalet os. »Thi jeg ved, at Herren ikke giver befaling, uden at han åbner en udvej for dem, så at de kan udføre det, som han har befalet«. *(1. Nephi 3:7).*

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsident, ældste John Jorgensen.

J. J.

Odense, 14. og 15. november.

Efterårskonferencen i Odense står endnu som et kært minde for distriktets medlemmer.

Lordag aften begyndte med en virkelig fin koncert af sangkoret under præsident »Stradi«s ledelse og med soster Lilli Christoffersen som dirigent. Der blev sunget mange skonne numre, bl. a. kan nævnes »Fadervor« og »Den hellige Stad«; endvidere horte vi violinsolo ved broder Stradi og klaversolo ved soster Florence Thorup. Aftenen sluttede med bazar, arrangeret af Kvindelig Hjælpeforening, med mange virkelig fine håndarbejder, såsom duge, kjoler, forklæder og meget andet. Desuden var der dejlige forfriskninger, som blev fortæret på rekordtid, inden broder Haupt indledte salget fra bazaren med en auktion, hvor der blev solgt mange fine ting. Den dejlige aften sluttede med sangen »Pris Gud« og bon. Tilstede 120.

»Ethvert medlem bor lære en ven evangeliet«. Med disse ord som emne for konferencen bod distriktspræsident Johannes Liljengren velkommen i præstedomsmodet søndag morgen kl. 9. Der var tale af broder Ringmann Jensen, der udtrykte sin store glæde over at have fået præstedommet og bar vidnesbyrd derom. Broder Blond, Fredericia, omtalte den store nodvendighed af fritidsmissionærarbejdet, ikke mindst her i Odense distrikt. Broder Lykkegaard udtrykte sin taknemlighed over sit nye kald som præsident for Ældsternes Kvorum og talte om, hvor meget samarbejdet betyder indenfor kvorum'et. Til sidst talte missionspræsident Levi B. Thorup til os og sagde bl. a.: »Templet tilhorer præstedømmet, ordn jeres liv, så I kan komme der. Ingen ældste bor holde sig selv og sin familie fra at komme der.« Talte derefter om, hvor nodvendigt det er at holde sammen i familien og tjene Gud på en værdig måde. Modet sluttede med bon ved broder Kurt Liljengren. Tilstede 42.

Samtidig havde Kvindelig Hjælpeforening mode. Vi horte to taler over konferencens emne ved to sostre, afvekslende med sang af Syngende Modres Kor. Så talte soster Florence B. Thorup til sostrene med soster Mary Kaiser som tolk, og til sidst horte vi nogle ord fra et medlem af præstedommet. Tilstede 41 sostre.

Sondagsskolen begyndte kl. 10,30 med sangen »Der er solskin« og bøn, hvorefter 1. og 2. borneklasse sang »Pas nu på, lille øje« samt »Takker den Herre«. Derefter fik vi en tale af soster Karen Andersen, Odense. Så sang alle børnene »Jesus elsker store, små«. Stradi spillede derefter en violinsolo, Händels Largo, hvorefter vi horte en tale af søster Klokker Hansen (ud fra Matt. 5:6) og en tale af søster Dagny Hansen, Svendborg. Odense herrekvartet sang »Der er et land« og efter en tale af broder Knud Albertsen, Svendborg, en tale af broder Knud Andersen, Fredericia, samt en klaversolo ved soster Thorup talte præsident Thorup. »Det vigtigste arbejde i Kirken er kredslærerarbejdet; vis vore brodre og sostre, at vi virkelig elsker dem i Kirken. *Kredslærere,*

Missionspræsident Levi B. Thorup på talerstolen i Odense

gå ud og få de uaktive tilbage«. Disse ord var emnet i præsidentens tale, som greb os alle og fik os til at føle, at der var noget, vi alle kunne lære.

Søndagsskolen sluttede med sangen »Fremad, Herrens stridsmænd« og bøn ved søster Rasmussen, Fredericia. Tilstede 121.

Om eftermiddagen var der funktionærmøde for G.U.F. og Kvindelig Hjælpeforening.

Konferencens hovedmøde begyndte kl. 17,30 med sangen »Priser Profeten« og bøn ved broder Henry Haupt, og efter opretholdelse af Kirkens autoriteter ved ældste Jan Peterson talte søster Kaiser om tempelrejsen, som i år er fra 5. til 12. juli, talte om nødvendigheden af denne rejse og de velsignelser, der er forbundet med den. To missionærer, der har arbejdet i Odense distrikt, og nu skulle rejse til andre byer, fik lejlighed til at sige farvel til søskende og venner. Efter talerne var der et musikstykke for orgel og violin med solosang ved broder Edmund Nielsen. Ældste Jan Peterson talte derefter og fremhævede nødvendigheden af at få uaktive medlemmer tilbage til Kirken. Koret sang derefter »Lad ej dit hjerte tvivle«, hvorefter søster Thorup talte om den store velsignelse det havde været for hende at høre sangkoret og omtalte den vidunderlige kirke vi har her i Danmark. Efter talen sang ældste Black »O, min Fader«.

Aftenens sidste taler var præsident Thorup, som bl. a. sagde: »Vi er ikke alle missionærer, men vi er det faktisk, uden at vi ved af det, ude i vort daglige liv. Vi bør give vor nabo Jesu Kristi evangelium. Lad os stille hinanden det spørgsmål: »Hvem trænger til at høre om Jesu Kristi

evangelium?« Præsident Thorup omtalte igen vigtigheden af kredslærernes arbejde og bar sit vidnesbyrd om Kirkens store, vidunderlige værk.

Odense grens sangkor sang til sidst »Guds Ånd som en ild«, og mødet sluttede med bøn ved broder Niels Clausen. Tilstede 126.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsident Johannes Liljengren.

Jeg tror, jeg på søskendes og venners vegne kan sige, at denne konference virkelig har bygget vort vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium op på en sådan måde, at vi må få vore øjne åbnet for den store og vidunderlige sandhed, vor himmelske Fader har sendt os. Må denne konference hjælpe og influere på os alle her i Odense distrikt, så vi alle må hjælpe med til Kirkens fremgang.

H. H.

Esbjerg 21. og 22. november

Konferencen i Esbjerg begyndte som sædvanlig med koncert lørdag aften, og det var beklageligt, at kun ca. 50 var mødt op for at høre den, for koncerten var virkelig værd at høre, både sangkorets numre og musiknumrene af ældsterne Jerry Ross Petersen og Max Brothersen. Koret var under ledelse af sidstnævnte, og organist var ældste Carl Wilberg. Ved koncertens slutning sagde vor nye missionspræsident Levi B. Thorup goddag igen til Esbjerg, hvor han jo virkede i lang tid for 28-30 år siden.

Efter koncerten havde Kvindelig Hjælpeforening en vellykket bazar med mange smukke håndarbejder og lækre desserter.

Søndag morgen var der Kvindelig Hjælpeforenings møde, hvor vi hørte to taler ud fra skriftsteder, der har tilknytning til konferencens emne: »Ethvert medlem bør lære en ven evangeliet«. Endvidere talte søster Florence B. Thorup og et medlem af præstedømmet, og mellem talerne sang Syngende Mødres kor. Tilstede 35 søstre.

Samtidig var der præstedømsmøde, hvor præsident Thorup talte til de unge før klassedelingen, og til ældsterne efter klassedelingen. Under dette møde blev den nye hovedbestyrelse for Ældsternes Kvorum opretholdt, og broder Poul Andersen, Odense, der blev opretholdt som assistent (eller rådgiver), talte. Tilstede 30 brødre.

Søndagsskolemødet med dets mange talere, sange af de små og af de store børn, sang af Sønderborg kor og musiknummer af Anna Margrethe Nielsen, var vel nok dagens festligste møde. Tilstede 97.

Koncert i Esbjerg

Om eftermiddagen var der funktionærmøde for G. U. F. og Kvindelig Hjælpeforening, og konferencen sluttede med hovedmødet kl. 16,30. Det var også et dejligt møde. Det blev åbnet med sang, og bøn ved broder Poul Andersen, Odense, hvorefter Kirkens autoriteter blev opretholdt ved ældste Jan Peterson. Koret sang »O, kom, du Zions Konge, kom«, og distriktspræsident Ejnar Nielsen talte. Så spillede søster Florence Thorup for os på klaveret, og vi kunne let høre, at hun havde prøvet det før! Så tallte ældste Jan Peterson, og koret sang »Vor Fader«. Søster Thorup talte derefter med søster Mary Kaiser som tolk. Vi håber, at søster Thorup hurtigt vil kunne lære det danske sprog, for en tale tager skade af at blive hakket i småstykker. Endelig talte missionspræsident Thorup og overbragte hilsener fra mange af dem, der i tidens løb er emigreret fra Esbjerg, og han talte om gamle dage, da han var missionær i Esbjerg, og vi måtte beundre hans evne til at huske personer og tildragelser for så mange år siden. Efter bøn ved broder Bertel Olsen sluttede en dejlig konference. Tilstede 84.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsident Ejnar Nielsen.

E. N.

København, 5. OG 6. DECEMBER

Som sædvanlig indledtes konferencen med en koncert om lordagen; det var Kobenhavns Nordre Grens sangkor under ledelse af ældste Jack B. Morris, som sang denne aften, og det var en fryd at hore. Foruden korets sange fik vi en sangsolo ved broder Finn Vest Nielsen, en trompetsolo ved ældste Vernon Bird, og en sangsolo ved soster Astri Antonsen, og vi havde desuden lejlighed til at hore soster Florence Thorup spille på klaver sammen med ældste Richard Ray, der som sædvanlig spillede på orglet. Mellem numrene fik vi en kort tale af missionspræsident Levi B. Thorup. Tilstede 261.

Efter koncerten var der bazar og servering af forfriskninger ved Amager Grens Kvindelige Hjælpeforening.

Sondag morgen havde præstedommet og Kvindelig Hjælpeforening som sædvanlig moder. Ved præstedomsmodet var der 95 brodre tilstede. Mottoet for konferencen var »Ethver medlem bor lære en ven evangeliet«, og der taltes om dette ud fra forskellige skriftsteder i vore standardværker.

Ved Kvindelig Hjælpeforenings mode var der 61 tilstede. Der var to talere, soster Grethe Jensen og soster Irma Petersen, begge fra Amager gren, og sang af et kombineret kor af Syngende Modre under ledelse af soster Agnes Rigmor Larsen og med broder Niels Hendriksen ved orglet. Så horte vi en tale af soster Thorup, som fortalte meget levende og interessant om de andre konferencer, hun allerede har været til her i landet, og om forskellige vidnesbyrd. Til slut talte ældste Gary Larsen om Kvindelig Hjælpeforenings betydning for Kirken.

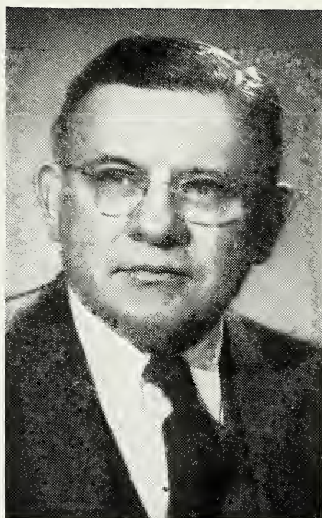
Sondagsskolen begyndte kl. 10,30. Efter indledende sang og bon blev tiden overgivet til Kobenhavn Sondre Gren, som præsenterede et udmærket program med to taler, en klaversolo og en trompetsolo. Derefter kom turen til Nordre Gren, som ligeledes var fint repræsenteret ved to talere, en sangsolo og en sangtrio. Endelig kom Amager Gren, som trods uheld i form af sygdom i sidste ojeblik dog fik stillet et pænt program på benene i form af to talere og en sang af tre små piger. Det var glædeligt at se, hvorledes de tre grene havde lagt sig i selen for at præstere et pænt program, og det var unge, som præsenterede det. - Soster Mary Kaiser fik lejlighed til at tale lidt om næste tempelrejse og opfordrede soskende til ikke at vente med at indsende de skemaer, hvis navne de selv onskede at gore arbejde for til sommer, men at indsende dem til Kirkens kontor inden nytår, da det tager ca. et halvt år at få dem frem igen fra kontoret i Salt Lake City. Soster Thorup fantaserede på klaveret over nogle af Kirkens sange, og dette viste atter, hvilken dygtig pianistinde vi har fået iblandt os. Missionspræsident Thorup sluttede modet. Tilstede 281.

Kl. 15,30 afholdtes funktionærmode for G. U. F. og Kvindelig

Hjælpeforening - hver for sig - under ledelse af de respektive hovedbestyrelser. I Kvindelig Hjælpeforening måtte hver soster præsentere sig for soster Thorup og fortælle hvilken stilling vi indtager, så hun kunne få lejlighed til at lære os bedre at kende.

Aftenmodet var sat til kl. 17,30 af hensyn til de soskende, som kommer tilrejsende; der var stuvende fuldt, og det blev et dejligt mode. Denne aften var det Sondre Grens Kor under ledelse af broder Jorgen Ljungstrøm, som gav nogle dejlige sange til bedste mellem talerne, og der blev mange, da flere gæster var tilstede. Først horte vi den norske missionspræsident Ray Engebretsen, derefter fra den finske missionspræsident John D. Warner, så fra soster Engebretsen og fra præsident Henry D. Moyles datter, soster Janet Nielsen, som ledsager sin fader på hans rejse.

Så kom endelig turen til aftenens hovedtaler, præsident *Henry D. Moyle,* 2. rådgiver i Det Forste Præsidentskab. Det er tredie gang, præsident Moyle besoger Danmark, og han er en meget inspirerende og fornojelig taler at hore på. Han begyndte med at tale på tysk, og det gik forbavsende godt, han fortalte, at han ikke havde talt tysk i 50 år, og ville gerne være vedblevet dermed hele aftenen for at ove sig, men han slog dog over i det engelske. Han talte meget om præsident David O. McKay, og sagde, at hvis vi virkelig tror, at han er en profet, må vi også gore, hvad han onsker af os, og det er bl. a., at hver af os skal bringe et nyt medlem ind i Kirken hvert år. Hver familie skal være en missionærfamilie. Præsident Moyle havde sondag formiddag været i Sverige, og flere soskende der havde spurgt ham, hvornår templet ville blive bygget i Sverige, hvortil han havde svaret, at det blev det, når de havde omvendt det svenske folk. Og han fortalte også, hvor meget de engelske soskende arbejder, deres mål er at dobe 200 hver måned, og vi danske burde kunne gore det samme. Og præsident Moyle sagde, at der mindst skulle være 100 lokale missionærer i Danmark, og opfordrede alle grene til at gå i gang med dette arbejde. Til sidst bar han sit vidnesbyrd og sagde, at han vidste, at Præsident David O. McKay taler og vandrer med Gud.

Præsident Henry D. Moyle

Soster Inger Rasmussen var en udmærket oversætter for vore udenlandske talere.

Tilstede ved aftenmødet 309.

Aftenmødet var under præsidium af præsident Henry D. Moyle, medens alle konferencens øvrige møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsident Harry Petersen. *I. P.*

Distriktskonferencerne i 1960

I året 1960 vil der kun blive *tre distriktskonferencer* i den danske mission, nemlig en vinter-konference, en forårskonference og en efterårskonference. Desuden vil der blive en sommerkonference med besøg af General-autoriteter fra Amerika i juni, juli eller august.

Der vil den 30. og 31. januar blive organiseret et nyt distrikt i missionen, nemlig *Randers distrikt*, omfattende *Randers, Skive, Viborg* og *Holstebro* grene, og søskende fra disse grene skal derfor ikke mere tilhøre Aarhus eller Aalborg distrikter og behøver ikke at overvære konferencerne i disse distrikter.

Distriktskonferencerne vil efter planen blive afholdt til følgende tider:

Vinterkonference:

Aalborg distrikt	16. og 17. januar
Odense distrikt	23. og 24. januar
Randers distrikt	30. og 31. januar
Esbjerg distrikt	6. og 7. februar
Aarhus distrikt	13. og 14. februar
København distrikt	20. og 21. februar

Forårskonference:

Aalborg distrikt	9. og 10. april
Odense distrikt	16. og 17. april
Randers distrikt	23. og 24. april
Esbjerg distrikt	30. april og 1. maj
Aarhus distrikt	7. og 8. maj
København distrikt	14. og 15. maj

Efterårskonference:

Aalborg distrikt	22. og 23. oktober
Odense distrikt	29. og 30. oktober
Randers distrikt	5. og 6. november
Esbjerg distrikt	12. og 13. november
Aarhus distrikt	19. og 20. november
København distrikt	26. og 27. november

Når *genealogiske skemaer* kommer retur

Vi vil nu gennemgå nogle flere af de sedler, som påheftes genealogiske skemaer, når de kommer retur efter at være kontrolleret i Amerika. I december nummeret omtalte vi de almindeligst forekommende sedler og stempler.

Det sker jævnligt, at skemaer bliver indsendt flere gange, enten af samme person, eller af andre, eller at arbejdet allerede er udført i templet. De vil så være forsynet med følgende røde stempel:

> These names previously sent ind by
>
> ....
>
> ....
>
> Do not submit again for baptisms, endowments or sealings-please.
> Additional information in Archive Department.

Oversættelse:

> Disse navne er tidligere indsendt af
>
> ....
> (navn)
>
> ....
> (adresse)
>
> Vær så venlig ikke at indsende skemaet igen til dåb, begavelse eller besegling.
> Yderligere oplysninger i Arkiv-afdelingen.

Endvidere kan de være forsynet med en af følgende sedler:

> 36. From your sheets now being processed for temple ordinance, we have withdrawn the attached sheets as they are duplicates of records already on file in our archives.

Oversættelse:

> 36. Fra Deres skemaer, som nu er ved at blive gennemgået til tempelordinancer, har vi taget vedheftede skemaer fra, da de er genparter af skemaer, som vi allerede har i vort arkiv.

Hvis de skemaer, der allerede findes i arkivet, ikke stemmer helt med de indsendte skemaer, bliver de returnerede skemaer forsynet med følgende seddel, og en fotokopi af skemaet i arkivet vedlægges:

> 30. A copy of this record is on file in the archives. Please compare this with the archive copy and note the variances. Until the archive copy can be definitely disproved, we hesitate making any changes.

Oversættelse:

> 30. Et eksemplar af dette skema findes allerede i vort arkiv. Vi beder Dem sammenligne skemaet med arkiv-eksemplaret og bemærke uoverensstemmelserne. Indtil det på afgørende måde kan bevises, at arkiv-eksemplaret ikke er rigtigt, undlader vi at foretage nogen forandring.

Hvis kun en del af skemaet findes i forvejen i arkivet (det vil i de fleste tilfælde sige, når skemaer indsendes, fordi der er foretaget tilføjelser, dødsdatoer el. a.) vil følgende seddel være påheftet:

> Form CEN 54. The attached sheet has been withdrawn from the group of sheets you submitted .... since it is a partial duplicate of another sheet on file in our Archive Department. We have cleared ...... male names and ...... female names and have forwarded these endowment records to the .... Temple. These records will be on file under the name of .... as Family Representative. Arrangements can now be made for the consummation of this ordinance work in behalf of these eligible individuals.

Oversættelse:

> Formular CEN 54. Vedheftede skema er blevet taget fra den gruppe skemaer, som De har indsendt ....(dato)...., da det delvis er en genpart af et andet skema i vort arkiv. Vi har gjort ...... mandlige navne og ...... kvindelige navne klar og har sendt disse begavelses-skemaer til .... Tempel. Disse skemaer vil være i kartoteket under navnet .... som familie-repræsentant. Der kan nu gøres arrangementer for at udføre dette ordinance-arbejde for de pågældende personer.

Hvis en hustru har været gift flere gange, vil hun kun kunne blive beseglet til een mand, og skemaet for hendes andre mænd vil da være forsynet med følgende seddel:

> This is your finished sheet as far as baptisms and endowments are concerned. Keep it. You will note that a sealing date has not been recorded since this sheet represents the family of the 2nd husband.

Oversættelse:

> Dette er Deres færdige skema, for så vidt angår dåb og begavelse. Opbevar det. De vil bemærke, at beseglings-dato ikke er anført, idet dette skema omfatter 2. ægtemands familie.

Hvis en hustru har børn med flere mænd, vil alle hendes børn blive beseglet til hende og den mand, hun besegles til (altså ikke til deres rigtige fader), og skemaerne for disse børn vil da være forsynet med følgende stempel:

These children were sealed to ....

first husband, and to their mother ....

Date ....
Mother sealed to first husband ....

Oversættelse:

Disse børn er beseglet til ....(navn)................

første ægtemand, og til deres moder ....(navn)..........

den ......(dato)......
Moderen beseglet til 1. ægtemand ....(dato)............

Indbinding af Stjernen 1959

Stjernen for 1959 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1958 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 8,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1960.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 8,50, altså ialt **kr. 16,50 i Danmark, $ 3,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Dødsfald i Amerika

Den 26. november døde broder *Aksel Kristian Olsen*, 56 år gammel, i Provo, Utah. Broder Olsen havde i længere tid lidt af en uhelbredelig kræftsygdom, som gav ham mange smerter, så døden kom som en befrielse for ham.

Broder Olsen var født d. 25. december 1902 i Randers og vil være kendt af mange af Kirkens medlemmer i København, hvor han den 5. april 1950 blev viet til søster Mary Petersen. I maj 1951 emigrerede de til Provo og blev senere beseglet til hinanden i Manti Templet.

Broder Olsen blev begravet lørdag den 28. november. En meget smuk begravelseshøjtidelighed blev afholdt i Provo. Tidligere missionspræsident i den danske mission, Edward H. Sorensen, og broder Enok Andersen talte, og broder Einar Corelli spillede violinsolo og holdt også en lille mindetale, og mange danske, også fra Salt Lake City, var rejst til Provo for at overvære begravelsen.

Vi beder Gud være med søster Mary Olsen og trøste hende i hendes store sorg, og vi udtaler et: Æret være broder Olsens minde!

Ved Årets begyndelse

Det er en fryd og glæde at se, hvordan medlemmer af Kirken reagerer, når mennesker udefra prøver at angribe den, eller at bagtale lederne; hvordan disse medlemmer gør alt, hvad de kan, for at forsvare de principper og lærdomme, som den har; ligeledes er den iver, hvormed de retfærdiggør ledernes handlinger, beslutninger og organisationsmetoder og deres overbevisning og tro på, at disse ledere er guddommeligt udvalgte og inspirerede, virkelig opløftende.

Hvor meget større er ikke glæden ved at se medlemmerne være lige så ivrige efter at forsvare de samme principper og lærdomme, de samme ledere og deres handlinger, når der kan opstå kritik, angreb og bagtalelse indefra, det er disse medlemmer, som med deres tro styrker andre i deres tro, med deres loyalitet får andre til at vise loyalitet, med deres varme kærlighed til Kirken og dens lærdomme får andre til at have de samme følelser; det er disse, som Gud kalder

sine hellige, det er disse, som han vælger sine inspirerede ledere fra, det er disse medlemmer, som er Kirkens fundamentale styrke.

Johs. Liljengren.
Distriktspræsident,
Odense distrikt.

Fra missionssekretæren

Vi har lagt mærke til, at i mange grene har det beløb, der er bidraget til budget-fondet, været temmelig lavt, og vi føler, at en del af grunden hertil er, at Kirkens medlemmer ikke tilfulde forstår vigtigheden af budgettet eller er helt klar over, hvad fondet bruges til.

Som De kan se af billederne i november nummeret af STJERNEN, er vi blevet meget velsignet her i Danmark. Vi er blevet velsignet med en forøgelse af medlemstallet, og vi er også blevet velsignet med fine bygninger til at dyrke Herren i. I løbet af de sidste seks år har vi været i stand til at bygge fire nye kirkebygninger, og fire andre bygninger er erhvervet. Som vi ved, er mange af pengene til disse nye kirkebygninger kommet fra Kirkens hovedkvarter, men det er ledernes ønske, at vi deltager i *driften* af disse bygninger. Den eneste måde, hvorpå vi kan deltage i driften af bygningerne, er gennem budgetfondet.

Budget-fondet er det eneste fond, som grenspræsidenten kan bruge i sin gren til driften af den. Alle penge, som betales til budget, beholdes og bruges i Deres egen gren.

Vi håber, at De vil fortsætte med at holde Deres mødehuse pæne og velholdte ved at støtte Deres gren gennem budget-fondet.

Med de bedste ønsker om et godt og velsignet nytår.

Ældste *Richard S. Ray,*
missionssekretær.

Bryllup i Horsens

Lørdag den 5. december viedes på Horsens rådhus søster *Inge Viola Gjennerskov Jensen,* Horsens, til broder *Niels Borg Jørgensen,* Jönköping, Sverige. — Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

SILKEBORG

Lordag den 14. november havde vi en dejlig bazar i Silkeborg. Særlig festlig blev den, fordi så mange af vore soskende fra andre grene gæstede os. Det bogstavelig talt vrimlede ind med mennesker. Vi kunne ikke engang skaffe siddepladser til alle, men mange måtte stå op. Vi bliver nodt til at få en kirkebygning! - Vi begyndte kl. 19,15 med bøn og sang. Derefter underholdt Silkeborg gren med musik, oplæsning og sang. Vore gæster fra Randers havde været så flinke at tage musikinstrumenter med, og nu underholdt de os med dejlig sang og musik. Det var festligt at hore »Randers Byorkester«.

Vi havde besog fra Randers, Horsens, Aarhus, Herning og Skive, ialt ca. 80 tilstede, så der blev hurtig afsætning på de udstillede genstande samt på suppe, desserter og polser. For born var der pilekastning og fiskedam.

Vi siger tak til de mange soskende, der besogte os og derved gav os en dejlig aften.

E. R.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for januar:

For Senior Søndagsskolen:

»Ved I ikke, at I er Guds tempel, og Guds Ånd bor i jer?« (1. Kor. 3:16).

For Junior Søndagsskolen:

»Dette er mit bud, at I skal elske hverandre, ligesom jeg har elsket jer.« (Johs. 15:12).

Søndagsskolesang for januar 1960:
»*Vi hilser dig, du sabbatsdag*«. (Nr. 133 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for februar 1960:
»*Benyt de lyse dage*«. (Nr. 197 i den nye sangbog).

»Viljen til at arbejde –

og nyde det«

af Richard L. Evans

Følgende ord stod fornylig som dedikation i en bog, skrevet af en taknemlig forfatter: »Til min egen moder og fader og til alle andre forældre, der har viet deres liv for at skaffe deres børn verdens bedste arv: *Viljen til at arbejde og klogskab til at nyde det.«* Og så tilføjer han følgende bemærkning: »Man kan simpelthen ikke være ulykkelig, så længe man er travlt beskæftiget på en passende og behagelig måde; der er ikke plads til lidelse ...« Denne tanke bliver yderligere forstærket i følgende ord, som udtaltes af *Schopenhauer* for omkring hundrede år siden: »Ikke at have noget regelmæssigt arbejde, ingen bestemt aktivitet — hvor må det være trist! .... At have alle ... ønsker tilfredsstillet er noget utåleligt — den følelse af stagnation, som kommer af fornøjelser, som varer for længe.« »Man må have god tid for at være pessimist; et aktivt liv bringer næsten altid en god ånd i legeme og sjæl.« Hertil kunne vi føje *Voltaires* røst: »Ikke at være optaget, og ikke at eksistere, bidrage til det samme ...« sagde han. »Man må give sit eget selv al den beskæftigelse, man kan, for at gøre livet tåleligt i denne verden .... Jo ældre jeg bliver, jo mere føler jeg arbejdet som en nødvendighed. Det bliver i det lange løb den største af alle fornøjelser og erstatter livets illusioner.« Endnu et vidne kan vi føje til fra den nyere tid: »Passivitet er, om det så kun er af fysiologiske grunde, en lidelse for et sundt menneskeligt væsen ... passivitet bliver hurtigt en lidelse, så snart det normale behov for hvile og fritid er blevet tilfredsstillet ...« Altfor ofte er det blevet sagt, ikke for at være banal, men ikke nær ofte nok, når man tænker på, hvor sandt det er — at Herren vor Gud mente, at vi skulle tjene vort brød ved vort eget arbejde. Han kunne have skaffet os en eksistens, hvor vi ikke behøvede at arbejde — *hvis* han ikke havde vidst, at sjælens vækst, karakter, kvalifikationer og tilfredsstillelse kun kommer ved arbejde — arbejde, som nærer, disciplinerer, udvikler og tilfredsstiller menneskets ånd, fysik og hjerte. »Vort lands fremtidsudsigter,« skrev Irwin Edman, »ligger i kvaliteten af dets dovenskab ...« Og hertil kunne vi tilføje: også i kvantiteten af dets dovenskab. Og vi kan kun sige i taknemlighed: tak Gud for den velsignelse, den ret, det privilegium — til at gengive helbred, give fred og tilfredsstillelse — der ligger i den velsignede nødvendighed at kunne udføre nyttigt, villigt arbejde.

(The Spoken Word, 6. september 1959).

Kvindelig HJÆLPEFORENING

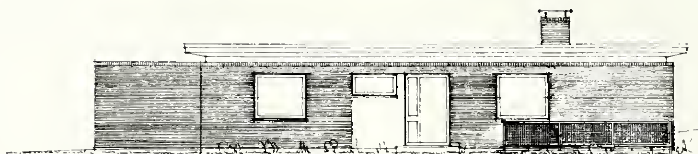
Da Kvindelig Hjælpeforening i Aarhus gren gerne ville hojtideligholde 80-års dagen for oprettelsen af Kvindelig Hjælpeforening i Danmark, blev vor årlige julemiddag rykket frem til d. 21. november. Vi mødtes kl. 17 i kirkesalen, hvor præsidentinden, søster Jane Rudholt, bød alle de 50, der havde efterkommet indbydelsen, hjertelig velkommen, og efter sangen »Du, som dadler og fordommer« og bøn ved soster Marie Christensen blev tiden overgivet til grenspræsidenten, broder Orla Rode Nielsen, der talte for Kvindelig Hjælpeforening og sagde, at i anledning af 80-års dagen skulle der plantes en blodbøg i haven. Vi begav os så alle derud, og da bøgen var plantet, udtalte broder Nielsen, at han håbede, at træet ville vokse sig stort til glæde for os alle, og at Kvindelig Hjælpeforening også måtte gå fremad i tal og i kærlighed.

Efter at vi havde sunget »Guds Ånd som en ild«, gik vi alle ned i G.U.F.-salen til de festligt smykkede borde, til den dejlige julemiddag, flæskesteg med rodkål og brunede kartofler og derefter æblekage; grenspræsidenten velsignede maden, og vi nod sostrenes veltillavede mad, der blev serveret af vore sode, unge piger. Efter bordet var der underholdning, som broder Buckhøj som altid beredvilligt havde påtaget sig at arrangere. Han indledte selv med at synge tre sange fra operetten »Farinelli«: »Livets glæder«, »Sangen har vinger« og »Der er en sang«. Derefter fulgte en sang af søster Bente Nielsen og søster Krista Nielsen, en amerikansk sang af vore seks missionærer og en sang af ældste Jim Poulsen, så spillede ældste Hansen flere stykker på klaveret, og broder Buckhøj sluttede underholdningen med at synge »A-B-C-visen« og »Gønge-marchen«. De unge serverede nu en lille forfriskning og konfekt, og den i alle måder vellykkede aften sluttede med bøn ved soster Berthe Lund.

B. L.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

Svendborg gren organiseret

Tegning af den planlagte bygning i Svendborg

Sondag den 22. november blev Svendborg organiseret som en selvstændig gren med ældste Stewart Gudmundsen som grenspræsident, ældste Henrik Traden som 1. rådgiver, broder Hjalmar Hansen som 2. rådgiver og broder Knud Albertsen som grenssekretær.

Odense distrikt har nu tre selvstændige grene, hvilket må betragtes som fremgang.

Vi håber denne organisering af Svendborg gren tillige med den nye bygning må bringe yderligere fremgang og glæde for grenen og dens medlemmer. *J. L.*

Bazar i Fredericia

Kvindelig Hjælpeforening i Fredericia afholdt den 7. november en vellykket bazar. Efter at præsidentinden, søster Meta Dybvang, havde budt velkommen, og der var åbnet med bøn ved soster Irene Andersen, var der en dejlig underholdning. Søster Rasmussen spillede en klaversolo, og broder Bert Sams sang »Mit vidnesbyrd«, og så blev tiden overgivet til Odense grens sangkor, som med sang, oplæsning og sketch på vidunderlig måde bidrog til underholdningen. Til slut sang ældste Black »Jerusalem«, og ældste Clark spillede en klaversolo. Efter en tale ved præsidentinden sluttede søster Liljengren med bøn, hvorefter man gik over til salg og auktion over de ting, der var forarbejdet i årets løb, samt salg af en mængde lækre forfriskninger. Vi var 95 tilstede, og alle nød i rigt mål den dejlige aften.
E. B.

Primary

Når vi går ind i et nyt år, har de fleste af os vist eet eller flere såkaldte »nytårsforsætter«. Da man var barn, drejede de sig gerne om at tage sig sammen i skolen, læse mere flittigt på sine lektier eller være sodere og mere hjælpsom mod sin mor.

Som voksne har vi fået større mål at stræbe efter, selvom de før nævnte stadig kan være aktuelle for mange af os. Vi, som er medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, har fået et stort ansvar både over for os selv og overfor vor himmelske Fader. I den 13. trosartikel står der: »Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddrue, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. I sandhed, vi kan sige med Paulus, at vi tror alt, vi håber alt, vi har udstået meget, og vi håber med Guds hjælp at blive i stand til at udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt.« Ja, vi tror, at vi BØR være o.s.v., men det er vist de færreste af os, der kan sige, at vi ER sådan. Ofte mister vi tålmodigheden med os selv, når vi opdager, hvor svært vi har ved at være, som vi burde være. Mange har simpelthen ikke den tålmodighed og frem for alt den tro, der skal til, for at blive, som de burde være; de må daglig kæmpe med sig selv, og ofte bliver kampen for hård, de glemmer, at der er en Gud, der kan hjælpe dem.

Når vi i Primary lærer børnene om evangeliet, kan vi få styrket vor egen tro igennem de inspirerende lektier, der er givet os. I Blåmejseklassen havde vi en dag en leg, som gik ud på at nævne de forskellige gaver i den 7. trosartikel. Tilsidst står der: »o.s.v.« - hvad betyder det? Næste lektie gav os svaret. Blandt de mange gaver, som er givet os, nævnes der i lektien f. eks. lederskab, moderkærlighed, et vidnesbyrd, uselviskhed og mange andre vidunderlige gaver. Og hvorfor skulle vi ikke kunne opnå nogle af disse gaver, man har dog hørt om mange, der har bedt om en eller anden gave, f. eks. missionærerne om tungemålsgaven, og de har fået den! Skulle vi så ikke alle kunne opnå nogle af disse mange vidunderlige gaver, som vor himmelske Fader har beredt for os, hvis vi faster og beder derom? Jeg tror det!

Jeg synes, det er dejligt at gå det nye år imøde med et lysende håb om, at vor himmelske Fader elsker os og trods vore svagheder og fejl altid er parat til at hjælpe os og lede os fremad.

Til alle funktionærer og lærerinder i Primary rundt om i grenene vil jeg gerne sige tak for det gode samarbejde i året, der er gået; jeg synes at have mærket stor fremgang, og det har gjort mig meget glad. Jeg beder, at denne fremgang må vare ved i det nye år, så Primary må vokse og fuldt ud tjene det formål, at lære børnene om vor himmelske Fader og Hans evangelium. Jeg glæder mig til at møde Dem alle til konferencerne i januar og februar måned, og onsker Dem hermed et rigtig godt nytår.

Primary's hovedbestyrelse.

G. U. F.

Vær velkommen Herrens år, og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens dag!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Med dette dejlige vers vil vi gerne onske alle vore søskende og venner i missionen et rigtig glædeligt og velsignet nytår.

Det svundne år har i sandhed været fyldt med begivenheder, glædelige som mindre glædelige. Søskende rejser, nye søskende kommer til, og til enhver, søm i dette år har haft en stilling i G.U.F., vil vi gerne sige tak for den hjælpsomhed, vi alle steder har mødt. Det er et stort ansvar at beklæde en stilling i Herrens kirke, men vi ved, at gor vi vort bedste, har vi holdt, hvad vi lovede, og så kan det kun gå fremad.

I Paulus brev til Romerne 1:16 står der: »Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror, for jøde først og så for græker.«

Lad os alle nu i det nye år prove at få G.U.F. til at vokse, lad os prove endnu mere ihærdigt end for at bringe venner og bekendte til vore moder, vi vil på denne måde selv føle endnu storre glæde ved at komme der. Lad os ikke skamme os over, at vi tilhorer Herrens sande kirke, men fortælle alle, som vil høre på os, hvor lykkelige vi er, fordi vi har fundet sandheden.

Kære soskende, må Herren velsigne jer med sundhed og styrke således, at vi kan fore hans værk fremad.

De bedste nytårshilsener fra

G. U. F.s hovedbestyrelse:
Poul Petersen Præsident
Ib Rasmussen 1. rådgiver
Lis Kristensen 2. rådgiver
Helen Køster Sekretær

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Lær af mig og lyt til mine ord. Vandre i min Ånds sagtmodighed, så skal du have fred i mig.« (L. & P. 19:23).

Formål: At påvise at den eneste sikre vej til at opnå sjælefred er ved at lære og holde Guds bud og befalinger.

En fordums filosof sagde engang: »Læg verdslige gaver for fødderne af tåbelige mennesker. Men udøs kun fredens og stilhe-

dens dejlige vand over mit hoved. Giv mig det ubesværede sinds gaver.«

Lige siden tidernes morgen har det været en af menneskets alvorligste opgaver at finde fred og ro for sjælen.

Folk kan vinde store hædersbevisninger og opnå succes og fremgang, de kan ophobe store rigdomme og nå langt i verden. Men hvis de ikke er i stand til at finde det ubesværede sinds fred, kan de alligevel føle sig elendigt til mode. På den anden side findes der mennesker, der er fattige på gods og guld og aldrig kommer frem i verden, som ikke nyder noget særlig godt helbred og har været udsat for store prøvelser. Men dersom sådanne mennesker er i besiddelse af sjælefredens store og herlige gave, er de dog de mest velsignede af alle mennesker.

Fornylig blev en af vore dygtige missionærer på højdepunktet af sin mission og netop før han skulle afløses, ramt af børnelammelse. I månedsvis lå han på hospitalet og kæmpede tappert for at genvinde sit helbred. I sengen ved siden af lå der en anden ung mand, der netop havde en strålende karriere for sig indenfor erhvervslivet, og som var blevet ramt af den samme frygtelige sygdom. I en af deres mange samtaler spurgte missionæren den unge forretningsmand, hvad han ville ønske, dersom han fik lov til at få et bestemt ønske opfyldt. Den unge forretningsmand var klar over spørgsmålets store betydning og bad derfor om lov til at tænke over det, for han afgav sit svar. Efter nogle timers forløb svarede han således.

Dersom De havde stillet mig dette spørgsmål for nogle måneder siden, ville mit svar have lydt: Fuldstændig sundhed og helbred. Men nu indser jeg, at det mest attråværdige her i livet er at være i besiddelse af sjælefred og åndelig ro og ligevægt, som De har vist her. Jeg længes efter det, De har, en stadig forvisning og overbevisning om Herrens kærlige omsorg. Hvis jeg altså fik lov til at få et bestemt ønske opfyldt, ville det være fred i min sjæl.

Heldigvis er det ikke mange af os, der må bringe et sådant offer for at lære betydningen af den velsignelse, vi kalder sjælefred. Men vi søger alle - enten bevidst eller ubevidst - efter denne åndelige fred og ro.

I vor søgen efter denne fred prøver mange af os enten at undslippe vore omgivelsers forhold eller søger efter noget, vi ikke besidder. I denne søgen har nogle af os overtalt os selv til at tro, at dersom vi opnår visse verdslige goder eller rigdom, at vi da vil finde, hvad vi ønsker. Andre af os tror måske, at vi kan finde denne ro og idealtilstand ved at komme bort fra vore omgivelser og det, der besværer os. Enten det nu er igennem besiddelse eller ved at undgå noget, håber vi at finde den trylleformular, der kan skænke det besværede sind ro og fred.

Det virkelige svar på denne overordentlig betydningsfulde søgen fremhæves tydeligt og klart

i Lære og Pagter 19:23, hvori Herren siger:

»Lær af mig og lyt til mine ord. Vandre i min Ånds sagtmodighed, så skal du have fred i mig.«

For at lære om Gud må vi lære og studere skriften. Et af de skonneste digte, der nogensinde er blevet skrevet, er den 23. salme. I den læser vi: »......... Jeg frygter ej ondt, thi du er med mig..........« Frygt er en svoren fjende af fred. Gennem hele skriften læser vi, at tro på og tillid til Herren vil overvinde frygt. Verdens Frelser og Forloser sagde: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer...... Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modlost!« *(Joh. 14:27).* Man kan ikke læse sådanne ord uden at erkende deres skonhed og fortrostning.

Et andet krav, der stilles os, for at opnå fred i sindet, findes i Lære og Pagter og går ud på, at vi bor være lydhore overfor Guds ord. Hans ord er nemlig evige og uforanderlige, og når de udtales af Herrens udvalgte profeter under inspiration, er det som om Gud selv har talt dem. Lad os lytte til disse profeters ord, og dersom vi lytter til dem, vil vi give agt på deres råd og vejledning.

Det tredje krav for at opnå indre fred er at »vandre i min Ånds sagtmodighed«. Når vi har lært at kende Herren ved at læse om ham og lytte til hans ord, så må vi omsætte disse ord og lærdomme i praksis i vort liv. Vi må prove på at folge Jesu eksempel og bestræbe os på at blive ydmygere, kærligere, tålmodigere og mere tilgivende. Vi vil da kunne vandre i hans ånds sagtmodighed.

Det er altså de krav, der stilles til os for at opnå den indre fred og åndelige ro, som vor himmelske Fader har stillet os i udsigt. Det vil tage tålmodigt og samvittighedsfuldt arbejde fra vor side at opfylde disse krav. Vi kan ikke skyde nogen genvej, og der er heller ikke nogen magisk lampe, vi kan tænde, for at opnå det onskede mål. Men vi vil opdage, at Herren til alle tider er villig til og ivrig efter at hjælpe os i vor søgen. Dersom vi flittigt prover på at folge hans råd, vil vi opdage, at vi vil få fred og ro i sindet. Og næsten for vi tænker over det, er vort mål blevet nået og Herrens forjættelse opfyldt:

»Så skal Guds fred, som overgår al forstand, bevare jeres hjerter og jeres tanker i Kristus Jesus«. *(Fil. 4:7).*

KREDSLÆRERNES *budskab*

Da vi endnu ikke har modtaget Kredslærernes budskaber for 1960 fra Amerika, beder vi kredslærerne om i denne måned at benytte Kredslærerindernes budskab ved deres kredsbesog.

FØDSELSDAGE:

København Nordre Gren: Den 21. januar fylder broder Gunnar Orla Jensen, Borups Allé 209, 65 år. Hjertelig til lykke-

Den 30. januar fylder søster Jane Pajoncek, Studsgaardsgade 24, 85 år. Hjertelig til lykke!

SVENDBORG: Den 27. januar fylder søster Konstance Nielsen 65 år. Hjertelig til lykke!

SILKEBORG: Den 28. januar fylder soster Ane Petra Emmer 75 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra Amerika: Tidligere missionær i den danske mission, *Frank R. Larsen*, sender fra Provo, Utah, de bedste nytårshilsener til søskende og venner i Danmark.

Bryllup i U.S.A.

Tidligere missionssekretær i den danske mission, *Merwyn Gene Lamb,* viedes den 20. november i Salt Lake Templet til Nanette Hinckley. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.

Tidligere missionærer i den danske mission, *Ben S. og Francille Hansen,* sender fra deres hjem i Scottsdale, Arizona, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Hilsen.

Broder *Gerner Rasmussen,* Silkeborg gren, som på grund af sygdom ikke selv er i stand til at skrive, har bedt STJERNEN bringe de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt og velsignet nytår til alle hans kære søskende og venner i U.S.A.

Velsignelser:

Odense: 30. august: John Havmand og Grace Helene Clausen Havmands to døtre, Tina Havmand og Susan Pia Clausen Havmand, begge velsignet af broder Poul Andersen.

Amager: 11. november: Svend Erik Damsbo og Winnie Kirstine Schou Jørgensen Damsbos to sonner, Helge Damsbo og Mogens Damsbo, begge velsignet af ældste Jan F. Peterson.

Arne Borregaard Rasmussen og Birthe Andrea Madsen Rasmussens datter, Kirsten Sussi Rasmussen, velsignet af ældste Jan F. Peterson.

DØDSFALD

Esbjerg: Søster Anna Jacobsen, Esbjerg, er afgået ved doden 78 år gammel, og begravet fra kirken, Rolfsgade 123, den 16. december. Æret være soster Jacobsens minde!

DÅB:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
Amager: 11. novbr.:		
Birthe Andrea Rasmussen	Ældste Jan F. Peterson	Ældste Jan F. Peterson
Marguart Bodil Anna Malling	Ældste Jan F. Peterson	Ældste Jan F. Peterson
Søndre København:		
18. oktober:		
Birte Leis	Ældste Jan F. Peterson	Ældste Mack V. Jacobsen
Ellen Mary Rasmussen	Ældste Jan F. Peterson	Ældste Mack V. Jacobson
7. november:		
Marie Rasmussen	Broder Harry K. Hvistendahl	Broder Kai Lykkegaard Nielsen
Viola Margrethe Larsen	Ældste Clark Ostergaard	Ældste Garth Sorensen
Gunnar Hedegård Christensen	Ældste Mack V. Jacobson	Ældste Lloyd Larsen
Anny Birthe Hedegård Christensen	Ældste Lloyd Larsen	Ældste Mack V. Jacobson
Verner Schmidt	Ældste Garth Sorensen	Ældste Lloyd Larsen
Randers: 29. november:		
Anna Lise Mikkelsen	Ældste Carlo D. Klitgaard	Ældste Verlin R. Nicholes
Vejle: 29. november:		
Caryll Martin Christensen	Ældste Gary N. Sorensen	Ældste Charles Keller
Ejgil Arnold Andersen	Ældste Peter C. Knudson	Ældste Gary N. Sorensen

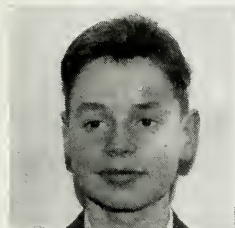
ORDINATIONER:	Til:	Ordineret af:
Esbjerg: 22. november:		
Karl Blohm	Præst	Broder Ejnar Nielsen
Randers: 2. august:		
Marius Anton Dalsgart	Lærer	Ældste P. Douglas Fonnesbeck
Silkeborg: 20. september:		
Ebbe Rosenkilde	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
Aalborg: 7. september:		
Mads Christian Mikkelsen	Diakon	Broder Anton Falden
Skive: 16. oktober:		
Peder Svenning Georgsen	Diakon	Ældste Leonard Trauntvein
Frederikshavn: 10. novbr.:		
Jens Holm Larsen	Lærer	Ældste Robert J. Blake
Tage Holm Larsen	Diakon	Ældste Blaine Ashby
Fredericia: 29. novbr.:		
Bert Sams	Præst	Broder Palle Blønd
Istvan Balazs	Diakon	Broder Bert Sams

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
John Milo Peterson	24. oktober	København	S.-Californien
James Nielsen	28. novbr.	Odense	Viborg
Verlin Nicholes	28. novbr.	Randers	Odense
Terry C. Sorensen	12. decbr.	København	Missionskontoret

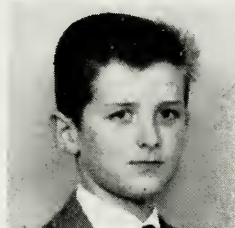
PRÆSTEDØMSBELØNNINGER

Under konferencen i København den 6. december fik følgende brodre tildelt præstedomsbelonninger (i form af diplom) for deres trofasthed indenfor det aronske præstedomme:

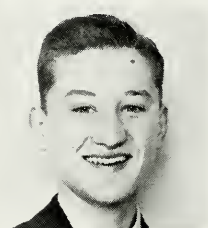
Christian Ringheim, Niels Erik Valentiner og Palle Hatting.

Christian Ringheim

Niels Erik Valentiner

Palle Hatting

DELTIDSMISSIONÆRER

Sønderborg: Folgende soskende i Sonderborg er den 21. oktober blevet kaldet som deltidsmissionærer og beskikket til deres arbejde af missionspræsident Holger P. Petersen:

Aage Pedersen, Magda Pedersen og Jørgen Fuchs.

Magda og Aage Pedersen

Jørgen Fuchs

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med SAS fra New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

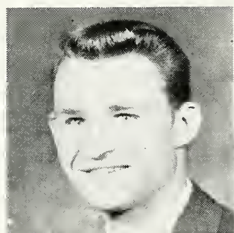
24. november:

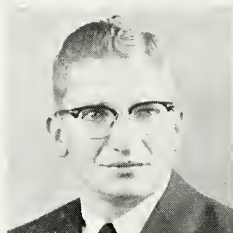
Vagn-Oluf Andersen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Viborg.

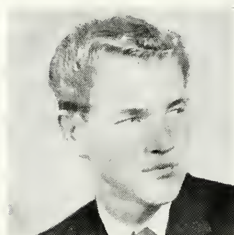
Merrild Eugene Gillette fra Heber, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

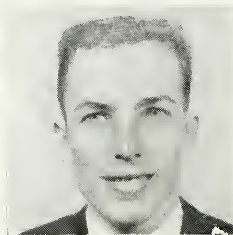
Dennis Hans Iverson fra Washington, Utah, beskikket til at arbejde i Randers.

8. december:
Ray Lynn Hardy Jr. fra Tooele, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

Vagn-Oluf Andersen

Merrill E. Gillette

Dennis H. Iverson

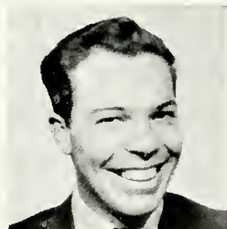

Ray L. Hardy Jr.

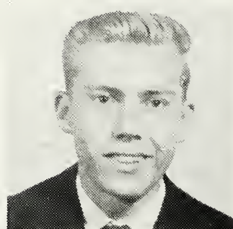
Missionærafløsninger:

Folgende missionærer er blevet hæderlig aflost fra deres arbejde i den danske mission:

31. oktober: *Gene L. Mortensen* fra Idaho Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

23. december: *Norman J. Hansen* fra Roosevelt, Utah, efter sidst at have arbejdet i Kobenhavn.

Gene L. Mortensen

Norman J. Hansen